

ZPRÁVODAJ

Obce Černousy

Červenec / 2016

<http://cernousy.cz>

Občasník obce Černousy. Své připomínky a náměty na články adresujte na obecní úřad Černousy, nebo na: pecoufal@seznam.cz, Petr Coufal, tel.: 725 716 576.

Slovo starosty

Dobrý den,

V minulém čísle zpravodaje jsem Vás seznamoval s připravovanými akcemi na tento rok, rád bych Vás seznámil s aktuálními informacemi a stavem příprav. Díky přidělené dotaci z Krajského úřadu Libereckého kraje a Ministerstva kultury opravíme další část hřbitovní zdi ve Vsi. Uspěli jsme také s žádostí pro naše dobrovolné hasiče na opravu cisternové stříkačky, která si tuto opravu už bezesporu zaslouží. Poslední podaná žádost se týká obnovy veřejného osvětlení ve všech částech obce, zde zatím konečný výsledek neznáme.

Ještě pár slov k projektům, které se budou realizovat na území naší obce. V pondělí 27.6.2016 bylo předáno staveniště zhotoviteli nové komunikace na „Třešňovce“ ze Vsi do Andělky. Tento projekt se bude realizovat díky Státnímu pozemkovému úřadu, který zajišťoval veškerou administrativní dokumentaci. Poslední akcí je oprava komunikace Filipovka – Černousy. Kompletní uzavírka tohoto úseku je schválena od 25.7. – 28.8. 2016. Doufám, že se podaří vše zvládnout ke spokojenosti našich občanů.

Přeji Všem hezké letní dny a případnou dovolenou

Miroslav Richter
starosta

Blahopřání

V červenci slaví své narozeniny 28 našich občanů a občánek a v srpnu jich oslaví své narození 17. Všem přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Narozeniny **v červenci** slaví paní a slečny: Alena Korábová, Eva Štrbáková, Bohumíra Coufalová, Olga Podstavková, Taťána Černohovzová, Vladislava Hrudková, Monika Burgrová, Marie Kučerová, Miloslava Vnoučková, Lenka Kavická, Daniela Šimpachová, Dana Vološinová, Jana Vološinová,

Martina Vološinová a Viktorie Školáková.

Pánové a chlapci: Ján Berky, Otakar Pavézka, Ladislav Zikmund, Roman Tůma, Martin Kunst, Milan Rusňák, Jan Grulo, František Podstavek, Josef Schernstein, Petr Sígí, Jan Klein, Vojtěch Maxa a Daniel Ferenc.

V srpnu budou slavit dámy: Božena Davidková, Libuše Zaunarová, Jaroslava Tóthová, Lucie Vajnerová, Denisa Školáková, Alena Borysewiczová a Barbora Hloužková.

Pánové: Václav Strnad, František Ivičič, Vitalij Černohovz, Marek Zikmund, Jaroslav Černohovz, Jan Sedláček, Patrik Miko, Patrik Grulo, Lukáš Davídek a Petr Štrauch.

Všem ještě jednou hodně zdraví a spokojenosti.

(Pokud si nepřejete zveřejňovat svá nebo jména svých dětí, oznamte to na obecním úřadu.)

Obecní zastupitelstvo

Zasedání zastupitelstva obce č. 3/2016 se konalo 11.5.2016 v zasedací místnosti OÚ. Zastupitelů bylo přítomno: 8, omluveno: 0, nepřítomno: 1.

Na programu jednání byl jediný bod, a to projednání smlouvy FVS a.s. o upsání akcií vodovod Boleslav, který zastupitelstvo počtem 8 hlasů schválilo..

Celé usnesení ze zasedání si můžete přečíst na úřední desce před OÚ a na stránkách obce <http://cernousy.cz>, kde je také zveřejněn zápis ze zasedání.

Zpravodaj Obce Černousy

!!! DOVOLENÁ !!!
Zubní ordinace Černousy
MUDr. Jiří Gürlich
4.7. – 11.7.2016
25.7. – 8.8. 2016

Výluky ČD

Provozovatel dráhy SŽDC s.o. informuje o nepřetržitých výlukách, které se budou konat v červenci na železničních tratích:

Frýdlant – Černousy ve dnech **4.7.2016** (od 8:00) až **22.7.2016** (do 18:30)

Frýdlant – Liberec ve dnech **11.7.2016** (od 8:30) až **22.7.2016** (do 18:30)

Frýdlant – Jindřichovice ve dnech **11.7.2016** (od 8:50) až **29.7.2016** (do 18:20)

Všechny vlaky budou po dobu výluk nahrazeny náhradní autobusovou dopravou, která bude vedena v časech dle **výlukových jízdních řádů** (dřívější odjezdy, pozdnější příjezdy).

Výlukové jízdní řády jsou vyvěšeny na všech vlakových zastávkách, také na vývěsce před OÚ a na stránkách obce (<http://www.cernousy.cz>)

Uzavírka provozu na silnici

Z důvodu opravy silnice bude ve dnech **25.7. – 28.8.2016** uzavírka provozu na silnici ev. č. III/0353 v k.u. Boleslav, z Filipovky do Černous. Objízdné trasy budou řádně označeny zřizovatelem opravy EVROVIA CS.

Co se nám nelíbí

Bezohlední

Obec Černousy má zájem zlepšit vzhled a čistotu na pozemcích patřících obci a na veřejných prostranstvích. Naším cílem je upravenost a pořádek ve všech částech obce, bez ohledu na vlastníka pozemku. Tato snaha se však neobejde bez vaší dobré vůle a respektu k nastaveným pravidlům. Každý asi ví, že skládka je místo, kam se vozí odpad. Jsou ale i tací občané, kteří za účelem snadného a bezplatného zbavení se nepotřebných věcí zakládají černé skládky na veřejných prostranstvích obce a to i přesto, že obec pořádá dvakrát ročně bezplatný svoz nebezpečného i objemného odpadu. Jaké riziko představují černé skládky pro životní prostředí všichni víme. V případě nálezu černé skládky je proto možnost podání podnětu k prošetření přestupku na základě zákona 200/1990 Sb. o přestupcích se sankcí až do 50 tisíc korun.

Vážíme si, že většina našich občanů dbá na úpravu svých nemovitostí a bezprostředního okolí kolem nich, dbají na pořádek v obci, třídí odpad apod. Najdou se však i tací bezohlední lidé, kteří jak můžete vidět na obrázku, dokážou odhodit nepotřebné zbytky z vraku auta přímo u silnice v horní části obce, což se stalo například minulý měsíc.

Hloupý nápad

Šíření poplašné zprávy je v České republice od roku 2009 trestný čin podle § 357 trestního zákoníku, jehož se dopustí pachatel, který úmyslně způsobí „nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, která je nepravdivá“.

Ve středu dne 29. června dostal kdosi hloupý nápad, ve 14:15 hodin zavolal z telefonní budky před hospodou v Černousích na tísňovou linku 112. Oznámil, že hoří v místní bytovce s tím, že plameny už šlehaají z oken. Okamžitě byl aktivován integrovaný záchranný systém a na místo se během několika minut sjelo několik hasičských sborů, jak dobrovolných, tak profesionálních. Po zjištění, že zpráva byla nepravdivá, se dala do práce přivolaná Policie a za necelou hodinu již zjistila mladistvého telefonistu, který tuto nepravdivou zprávu oznámil.

Tento mladý srandista si bohužel vůbec neuvedomil, co vlastně svým žertem způsobí. Nejenom, že aktivoval výjezd záchranných složek, který samozřejmě není zadarmo, ale také ohrozil ostatní občany, kteří by v té době třeba jejich pomoc mohli opravdu potřebovat.

2013

Pamětní lípa

Na jaře v roce 2013 jsme na pomyslné návsi obce (mezi obchodem a panelákem) zasadili lípu. Lípa je našim národním stromem a symbolickým stromem Slovanů. Byla prvním stromem, který se vysazoval u lidských obydlí, chránila, léčila, byla krásná a všestranně užitečná. V ČR je asi 1850 památných lip, což tvoří téměř polovinu ze všech vyhlášených stromů. Lípa se stala pro svou vůni, půvabnou korunu, i vlídnému stínu symbolem ochrany, pomoci a lásky. Lidé věřili, že dokáže odehnat zlé duchy a svou energií zbaví člověka chmurných myšlenek.

Malá lipka se pěkně ujmula, za tři roky viditelně povyroستla a zesílila, letos poprvé rozkvetla a zavoněla v okolí. Je zřejmé, že se jí u nás daří dobře. Přejme tedy sobě i našim potomkům, aby lípa dostala své pověsti a pod její korunou se u nás v obci žilo vždy v míru a spokojenosti.

2016

Vaše příspěvky

Dětský den v Černousích

Jmenuji se Barča a řeknu Vám, bylo to vážně super. Nemohla jsem se dočkat, až se s mými kamarády rozběhnu do Lesoparku v Černousích. Dne 11. 6. 2016 se tam totiž konal den, který dospěláci připravili jen pro nás, pro děti. A řeknu Vám, udělali to vážně skvěle. Převlékli se do pohádkových bytostí a tak byl celý den protkáán pohádkou. Pohádky mám ráda, takže za mě dobrý. Také se mi moc líbila moje maminka, byla z ní totiž překrásná víla. Matěj nám pouštěl písničky a pan Coufal nám akci moderoval. Překvapením pro nás byli vojáci, kteří přijeli z Liberce, aby nám předvedli svoje vozidlo a také zbraně, které s sebou přivezli. Poutavě nám o všem vyprávěli a pak nás dokonce svezli ve vojenském vozidle. Byla s nimi krásná slečna, která to chlapům pěkně natřela, střílela totiž lépe než oni, takže naši kluci koukali jako ťuňťové, ale dobře jim tak, stejně se pořád jen předvádějí. My děti jsme si myslely, že přijede i tank, ale bohužel se mu rozpadly pásy, byla z nich jen hromada trsátek, kytaristé by jásali. Místo tanku nás čekalo mnohem větší překvapení – SKÁKACÍ HRAD – měl dokonce i klouzačku, byla to vlastně obrovská skákací loď, no řeknu Vám, nemělo to chybu. Moc jsem se těšila na soutěže, letos bylo připraveno deset soutěžních stanovišť a tolik pěkných cen, co pro nás naši dospěláci sehnali. Mohli jsme vyhrát třeba kopací míč, kšiltovku, brýle na potápění, kryt na tablet, cen bylo tolik, že jsem nevěděla, kterou si mám vybrat. U Dušana Konkuse se střílelo ze vzduchovky, letos dokonce i na papírové růže od Milušky. Po ukončení soutěží nás bytosti z pohádek pozvaly do svých tvořivých dílniček. U Perníkové chaloupky nás Ježibaba ozdobit opravdové perníčky sladkou polevou. U Šmoulinky se malovalo na obličej. Šípková Růženka si s námi vyrobila korunku pro malé prince a princezny. Zlatovláska s Jiříkem navlékali tkanici perel. Měla jsem modrou, moc se mi líbila. U Vodníka jsme vyráběli hrneček na dušičky a barevného kapříka. Na každém stanovišti jsme byli odměněni pitíčkem, lentilkami nebo jinými sladkostmi a všechno, co jsme si vyrobili, jsme si i odnesli. A protože naši dospěláci prostě vědí, co nám chutná, připravili pro nás párky v rohlíku, výborné palačinky, buřtíky, grilované masíčko a guláš. Hodné tety nám upekly skvělé buchty a sladké zákusky. A strejda Franta Vnouček nám poslal ty nejlepší tlačeny. Já jsem sice ještě malá, ale vím, že za všechno se sluší poděkovat, protože Vám to milí dospěláci, dalo určitě pěknou fušku. Takže já a všichni moji kamarádi moc děkujeme za překrásný den. Vaše Barča

Děkujeme: Obecnímu úřadu - Černousy, Hasičům Ves – Černousy, firmě Mocca – cukrovinky Liberec, Otovi Rösslerovi z Chebu, Marku Zigovi – zednictví Sokolov, Matěji Velcovi, Soně a Jirkovi Horákovým, pánům Husákovým a Koškovi, panu Vnoučkovi, panu Strnadovi na kterého je vždycky spolehnout, paní Kučerové, paní Milušce z bytovky a jejímu příteli, Ríšovi Roudnému, Milanu Hanzlovi, Tomáši Hloužkovi a jeho Janičce, Zdeňku Beranovi, Vojákům z Liberce, Láďovi Plesarovi, Dušanovi s rodinou, manželům Jarmilce a Lubošovi, manželům Ištakovým, Karle a Kájovi, kamarádům Frantovi a Milušce, Míše a Márovi, Lucce, Terezce a Áje, Kubovi, Karlovi Kuhnovi a jeho Lucce, Ivošovi a Lubošovi, neznámému dárci, který věnoval dětem 3000,- Kč na hrad a všem dalším a dalším, kteří přispěli.....

***Poznámka redakce:** Milá Barčo, děkujeme za krásný příspěvek a za všechny zúčastněné dospěláky se připojujeme k poděkování organizátorům, protože i pro nás to byl moc krásný den, no prostě super!!!*

Knihovní Web má novinku : v kolonce nabídka práce - si mohou zájemci hledat zaměstnání.

Knihovna bude zavřena o prázdninách v době : 18.7 - 12.8.2016

Zvu čtenáře nové i ostatní kteří rádi čtou, přijďte se podívat a seznámit se s výběrem knih které tady máme.

Knihy jsou pravidelně nakupované a máme výběr různých žánrů z výměnného fondu Liberecké knihovny.

Hezké prázdniny a slunnou dovolenou přeje všem vaše knihovnice.

Zaunarová Libuše

Mechanická likvidace plzáků

Má více variant – od běžného sběru až třeba po napichování plžů na bodec. Nejdůležitější ovšem je, aby se do boje zapojili i všichni v širokém okolí, jinak máte stále o zábavu postaráno.

- Odstranit možné úkryty. Neudržovaný kompost a větší množství zbytků plodin, vytrhaných plevelů, posečené trávy apod. Jsou místa, která jsou oblíbenými úkryty a optimální místa pro kladení vajíček a množení.

- Pravidelný ruční sběr, nejlépe krátce po dešti, večer s umělým světlem (baterkou) či brzy ráno. Pak posypat vápnem, posolit nebo zalít vařící vodou.

- Vychytávání pod lapáky – vlhké dřevěné desky, ploché kameny, vlhké hadry, fólie a jiné lapáky a návnady umísťujete do stínu. Denně je kontrolujete a plzáky průběžně odstraňujete.

- Použít „pasti“, nádoby zakopané do země a naplněné pivem. Jako návnada mohou sloužit i usmrčení rozdrčením plzáci, protože jsou kanibalové!

- Za suchého počasí ohradte záhonky 8 – 10 cm širokými pruhy pilin, které polijete silnou černou kávou se sedlinou nebo černým čajem s lístky (po dešti opakovat) – 1 až 2% roztok kofeinu je pro plže smrtelným nervovým jedem (rostliny v pohodě snesou i mnohem vyšší koncentrace). Doporučuje se také výluh z česneku nebo kapradí samce (*Dryopteris filix-mas*). Na nejvíce navštěvovaná místa nasype silnější vrstvu mletého pepře. Sůl kvůli zasolování půdy raději nepoužívejte, maximálně jí posypejte nasbírané plže v nádobě pro rychlé usmrcení.

Jak využít banánové slupky

Až si příště oloupete banán, slupku rozhodně nezhazujte. I ta má v domácnosti širokou škálu využití.

- Vnitřek slupky dokáže vyleštit boty. Stačí jím několikrát přetřít kůži a pak doleštit hadříkem.
- Díky obsahu minerálů funguje také jako perfektní hnojivo pro pokojové květiny.
- Co se týče využití v kuchyni, slupky se mohou přidávat k pečenému masu, neboť ho zvlhčují.
- Směs rozmixovaných banánových slupek a vody dokonale vyleští stříbrné přístroje a dózy.
- Jsou skvělé na odstranění mšic. Když pár banánových slupek zakopete v blízkosti růží nebo zeleniny napadené mšicemi, ty dají rostlinám sbohem.

Marcela Bradáčová

Kácení máje

Počítáme-li správně, byl to letos již osmý ročník obnovené tradice, kterou tenkrát místní obyvatelé pod vedením Ládi Konkuse oživil v Boleslavi. Postupem času se tato krásná událost stala neodmyslitelnou součástí společenského života v naší obci. Organizaci si převzali na starost hasiči spolu s obcí a naše jarní slavnosti lákají každoročně do Boleslavi desítky návštěvníků. Jinak tomu nebylo ani letos, poslední květnovou sobotu. Příjemná hudba Matěje Velcla, grilované a uzené maso a buřty, točené pivo, nealko, zmrzlina, toho všeho jsme si užívali toto krásné slunné odpoledne. Dědek s bábou se sice trochu opozdili, ale když dorazili, tak nám předvedli nádhernou grotesku při kácení májky. Tentokrát si pro nás připravili i překvapení v podobě vnoučka, kterého si vzali sebou na pomoc. Po skácení májky přišla na řadu její dražba, z které vyšli vítězně Láďa a Láďa ml. Zikmundovi, když za ní nabídli do hasičské kasy neuvěřitelných 1200,- Kč. Po vytočení prvního sudu mohli všichni změřit své síly v soutěži házení sudem. S postupujícím odpolednem se trávník boleslavského hřiště změnil v taneční parket a všichni se dobře bavili. Proto se také nikomu nechtělo odcházet, když s přicházejícím večerem přestala hrát hudba a slavnost končila.

Děkujeme tímto všem, kteří se na realizaci této krásné akce podíleli. Všem hasičům, kteří postavili májku, stan, navozili vše potřebné a vše po nás zase uklidili a odvezli. Matěji Velclovi za příjemnou hudbu, Ivaně Křišákové a Tomáši Hloužkovi za veselou grotesku, Vědunce Beranové za skvělou obsluhu u baru, Lojzovi Deschmannovi a Láďovi Plesarovi za chutné maso a uzeniny, Silvestru Sedláčkovi za vytočení čtyř sudů piva, Láďovi Zikmundovi za el. proud, kterým nás napájel, „úče“ Jiřce za organizování zábavy. Velké poděkování také patří Milanu Šemberkovi a jeho zaměstnancům, kteří nám tak jako vždy připravili veškeré zázemí.

<http://www.iidol.cz/navrhovane-jizdni-rady.html>

Případné náměty a připomínky, prosím, zasílejte v termínu do 15. července 2016. Později zaslané připomínky nebude možné zohlednit v rámci přípravy JŘ od prosince tohoto roku. Informace o projednání připomínek budou jako obvykle předmětem koordinačních porad (předpoklad v září t.r.)

Soukromá inzerce

Pokud chcete něco **prodat, koupit, případně vyměnit**, stačí poslat svůj inzerát na: pecoufal@seznam.cz nebo poslat SMS na tel.: 725 716 576, případně donést na OÚ a my Vám ho v následujícím vydání otiskneme.

Prodám kombinovaný sporák Amica, stáří 4 roky, el. jiskra, zachovalý, plně funkční, cena 2 500,- Kč. Dohoda možná. Tel.: 725 716 576

Černouská vařečka

V této rubrice se s námi můžete podělit o své vyzkoušené recepty ve vaření, pečení nebo míchání různých nápojů. Své recepty, které chcete uveřejnit v našem Zpravodaji pošlete na: pecoufal@seznam.cz nebo přineste na OÚ.

Na konci roku uspořádáme anketu o nejzdařilejší zveřejněný recept a výherce odměníme pěknou cenou, stejně jako tomu bylo v loňském roce.

Osvěžující nápoje pro horké letní dny

Letní voda

Na jeden litrový džbánec:

½ salátové okurky, nakrájet na tenké plátky

2 – 3 snítky bylinek (meduňka, máta)

5 tenkých plátků citronu nebo limetky

Mexická červená voda – agua fresch

Na 1,5 litru nápoje:

3 hrnky melounu bez semínek, nakrájený na kostky

750 ml. Studené vody

šťávu z ½ citronu a trochu cukru

Meloun rozmixujeme s vodou a dochutíme citronem a cukrem

Recepty od Bohušky Coufalové

ROHLÍKY VENDA podle mé sestry

1 kg. hladké mouky, 0,5 l. mléka, 5-10 dkg. tuku, 1 žloutek, 4 dkg droždí, 1 lžička soli, 3 dkg cukru.

Hlavně řádně vypracovat těsto, nechat vykynout, po upletení housek, nebo rohlíků opět nechat řádně vykynout. Potřít vejcem, nebo vodou, posolit hrubou solí, pokmínovat, jak kdo má rád. Upečeme do křupava. Z tohoto množství mám tak 25 kusů. Dobrou chuť.

Recept od Marie Šemberkové

Černouský kvíz

Správná odpověď z minulého kvízu: Usměvavý rošťák na fotce je Zdeněk Konkus.

(Fotku nám zapůjčila Šárka Šemberková – děkujeme).

Do uzávěrky tohoto vydání bylo doručeno několik správných odpovědí, z kterých byl vylosován výherce a tím se stává **Pavel Vokatý, blahopřejeme!** Poukázku na nákup zboží v hodnotě **100,- Kč** v obchodu se smíšeným zbožím paní Věry Vokurkové si může vyzvednout na OÚ.

Otázka dnešního kvízu:

Kdo je ten sympatický mladík na fotce z letní dovolené v roce 1985 ?

Své odpovědi pošlete na e-mail: pecoufal@seznam.cz nebo SMS zprávou na tel.: 725 716 576 (nezapomeňte uvést i své jméno), můžete jí sdělit i osobně Petru Coufalovi.

Výherce, který bude vylosovaný ze správných odpovědí, získá poukázku na nákup zboží v hodnotě **100,- Kč** v obchodu se smíšeným zbožím paní Věry Vokurkové v Černousích.

Bába bylinářka

Bylina svízel přitula, svízel syřišťový

Účinky rostliny:

- čistí ledviny
- čistí játra
- čistí slinivku břišní
- čistí slezinu
- poruchy lymfatického systému
- chudokrevnost, anémie, blednička
- píchání v boku (po sportu)
- kožní nemoci
- kožní vředy
- akné, uhrovitost, trudovitost
- zvadlá vrásčitá pokožka tváře
- hysterie
- epilepsie
- tanec svatého víta
- nervové nemoci, choroby
- zadržování moči a tekutin v těle, anurie
- močové [kameny](#), močový písek
- ledvinové kameny, močový písek
- štítná žláza - vole na krku
- obrna hlasivek
- hnisání ledvin
- usnadnění porodu
- nemoci ledvin

Svízel očišťuje od chorobných látek ledviny, játra, slinivku břišní, slezinu. Kdo má poruchy lymfatických žláz, měl by pít denně čaj. Působí i proti chudokrevnosti, vodnatelnosti, při bolesti (píchání) v boku. Čaj používaný zevně velmi rychle léčí kožní choroby, rány, vředy, uhrovitost. Teplé umývání rychle léčí zvadlou pokožku tváře. Čerstvě vytlačená šťáva se s úspěchem použije, když jí natíráme nemocná místa [pokožky](#), po natření necháme šťávu zaschnout.

ZPŮSOBY UŽÍVÁNÍ SVÍZELE

- **Čaj:** Jedna čajová lžička svízele vrchovatě naplněná na 1/4 litru vody, spaříme a krátce vyluhujeme.
- **Čerstvá šťáva:** Čerstvý svízel se umyje a ve vlhkém stavu se odstředí v odstředivce.
- **Mast:** Čerstvá šťáva se rozmíchá s máslem, které má teplotu místnosti a uloží se do chladničky

Ivana Křišáková

Sbor dobrovolných hasičů Ves

Po zimní přestávce se s příchodem jara rozeběhly také hasičské soutěže a naše družstva evidentně neztratily nic ze své loňské formy. V květnu zahájili sezónu soutěží PS8 v Předlancích, kde získalo družstvo mužů první místo a ženy se umístily na krásném třetím místě, přestože na trénování měly velice málo času. Poté se chlapci začátkem června zúčastnili mezinárodní soutěže v Habarticích, odkud si opět přivezli pohár za první místo. Následovala okresní soutěž v požárním sportu ve Velkých Hamrech, na kterou jsme postoupili jako vítězové loňské okrskové soutěže. Tady naše družstvo obsadilo krásné druhé místo a zajistilo si tak postup do krajské soutěže, která se bude konat v srpnu v Jablonci. Poslední červnovou sobotu si naše mužské družstvo ještě přivezlo Zlatou povodňovou lopatu z Višňové, kde byli nejrychlejší v pytlování písku.

Do konce sezóny se ještě zúčastníme několika soutěží a vyvrcholením dnes již úspěšného roku by měla být naše místní soutěž ve Vsi – Memoriál Františka Pulce, který plánujeme na září a na který Vás rádi pozveme. Výbor SDH Ves

Něco z historie

V sekci historie Vám na pokračování přepisujeme vyprávění pana Františka Pulce, ve kterém popisuje své nasazení do říšské pracovní služby v Německu za druhé světové války a následné putování domů po ukončení války.

(Vzpomínky pana Františka Pulce nám zapůjčila paní Helena Čemová – děkujeme.)

František Pulec, Ves 5, ★ 1.4.1927, † 13.2.2009

Pokračování minulého vydání.....

Že bylo mezi námi zamícháno několik maďarských sedláků, to je vůbec nezajímalo. Oni mohli protestovat a vysvětlovat jak chtěli, Rusové se s nimi o tom vůbec nebavili. Jmenovitý seznam se kontroloval až později, kdy už veškeré protesty lidí, kteří tam nepatřili, byli marné, protože se neměli čím prokázat.

Cesta pokračovala stále dá na jihovýchod. Zjistili jsme, že projíždíme městem Bukurešť. Vozili ná často různými směry a tak se stalo, že jsme po čase opět projeli Ploeští, ačkoli jsme tam už jednou byli. Mezi zajatci se proto vedl stále živé diskuze, kam s námi vlastně jedou. V prostoru Ploešti byla velmi špatná voda. Měla silnou příchut' petroleje a většina zajatců onemocněla úplavicí. Ani já jsem toho nebyl ušetřen. Epidemie způsobila velký zmatek ve vagonu, neboť většina lidí stále spchala na trychtýř v podlaze. V noci to bylo ještě daleko horší. Například já jsem musel přes třicetkrát v noci na onen trychtýř, což v neosvětleném vagonu, kde leželo tolik lidí na podlaze, že nebylo kam šlápnout, bylo velmi obtížné. Šlapali jsme přitom jeden na druhého a křik a nadávky neměly konce až do rána, kdy už bylo alespoň trochu vidět. Nejvíce postižení byli ti, kteří leželi nejbližší onoho trychtýře. Tam bylo nejvíce zápachu a někdy dostali i „sprchu“, protože někdo už nestačil dojít.

Když jsme přijeli do stanice Ramnicul Sarad, poprvé za celou dobu jízdy Rusové otevřeli u všech vagonů dveře dokořán a poručili nám vystoupit a odejít do nedalekého tábora. To nám působilo velké těžkosti, protože jsme byli velmi slabí a delší dobu jsme vůbec nechodili. Po pěti týdnech ve vagonech za tak malých dávek jídla a pití, dále úmorné vedro, které nás celou cestu provázelo, a navíc ještě úplavice, to všechno nás přivedlo na pokraj úplné vyčerpanosti. Někteří tudíž došli do tábora jen s vypětím všech sil a za podpory ostatních, ačkoli to bylo jen malý kousek cesty za železniční stanicí. Na louce před táborem byla opět osobní prohlídka a vstup do tábora po pěti, jak již bylo předem uvedeno. Byl to vlastně tranzitní tábor, kde se nemocní částečně léčili a odkud se také sestavovaly další transporty do Ruska. Pobyl jsem tam 12 dní. Denně do tábora přijížděly další transporty. Samotný tábor sestával z nízkých zděných domů, pravděpodobně bývalých rumunských kasáren. Strava tam byla dobrá, proti té ve vlaku velmi dobrá. V kroupové polévce byly i pěkné kusy hovězího masa. Tam mě také vyléčili z úplavice. Když jsme se trochu zotavili, byl sestaven další transport, do kterého zařadili i mě. Dali nás do vagonu dokonce po padesáti lidech, ale cesta byla jen krátká. Po dvou dnech jsme dojeli do Konstance, rumunského přístavu na Černém moři. Tam byl opět tranzitní tábor a všechno se opakovalo jako v kabe předešlém – osobní prohlídka, po pěti ... Spali jsme pod širým nebem a druhý den jsme odpochovali k přístavnímu molu, kde kotvila velká cestovní loď „Transilvania“. Na lodi bylo již hodně civilních cestujících a tak nás Rusové uklidili do chodeb a podpalubí. Bylo nás tam přibližně 3000 zajatců. V odpoledních hodinách zahoukala lodní siréna a loď se vzdalovala od břehu směrem k východu. Zpočátku bylo moře klidné, až v noci se přihnala bouře a naše loď se houpala na všechny strany. To způsobilo některým z nás nemalé potíže. Druhého dne z rána, když bouře přestala a moře se uklidnilo, jsem poprvé v životě viděl okouzující východ slunce na otevřeném moři. V odpoledních hodinách jsme dopluli do přístavu Oděsa. To byl prozatimní cíl naší cesty. Toho dne bylo buď 1. Nebo 2. Července 1945. Z Brna do Oděsy jsme jeli přibližně šest týdnů.

Po přistání lodi jsme dostali rozkaz vystoupit na pevninu. Seřadili nás do útvaru a prošli jsme městem do zajateckého tábora číslo 15. Cestou do tábora jsme byli středem pozornosti mnoha ruských civilistů, kteří se na nás dívali se smíšenými pocity, jak jsme mohli snadno vyčíst z jejich tváří. Většina z nich byla udivena a dívala se na nás se soucitem. Škodolibost a nenávisť se projevovala jen velmi zřídka, a to jen u mladších lidí. Jak jsme si všimli, většina civilního obyvatelstva v Oděse byla oblečena do částí různých vojenských uniforem všech armád, které válčily za druhé světové války v Rusku, včetně uniforem ruských. To samé se týkalo bot. Každý prostě nosil to, co stačil sehnat. Samotné město bylo hodně poškozeno válkou. Všude spousta rozvalin a trosek. V domech, které ještě stály, byla většina oken rozbitých. Jejich obyvatelé to prostě vyřešili tak, že okna ze tří čtvrti zazdili, protože okenní sklo nebylo nikde k sehnání. Poslední čtvrtina byla zastavěna sklenicemi od kompotů různé velikosti. Podle architektury vypadalo město velmi staře, pravděpodobně tam před válkou moc nestavěli. Všude byly jen velké domy a nikde jsme neviděli vilové čtvrtě ani solidní rodinné domy, které jsou u nás v každém městě běžnou věcí. Je to prostě tím, že v Rusku úplně schází střední společenská vrstva. Je tam mocný stát a proletariát, včetně inteligence, která je rovněž špatně honorována. Kousek za přístavem bylo na velkém prostranství ohromné pohřebiště aut všeho druhu a původu. Byly to většinou trosky po vojenských vozidlech, které tam zůstaly po válečných událostech. Městská dležba byla samá kočičí hlava a určitě pamatovala ještě cara. Při pochodu do tábora jsem měl pocit stálého houpání země pod nohama, jako bych byl ještě na lodi.

Po příchodu do tábora byla jako obvykle důkladná osobní prohlídka, sčítání všech zajatců a filcování. To znamená oholení hlavy a vůbec všech vlasů na těle. V samotném táboře, který se nacházel na kopci nedaleko naftového přístavu, bylo soustředěno mnoho zajatců. Někteří z nich byli v zajetí už několik let. Tábor byl svými obyvateli nazýván „Berklazarett“ (Horský lazarett). To proto, že v zimních měsících tam řádil tyfus, který si podle vyprávění těch, kteří to přežili, vyžádal tisíce lidských životů. Tábor č. 15 tvořily zděné budovy, které měly okna ze tří čtvrtin zazděná a zbytek rovněž vykládán sklenicemi, jako všude jinde ve městě. Jediné vybavení v ubytovnách byly jednopatrové dřevěné prýčny bez slamníků a bez příkrývek, jen holá prkna. Byly to prýčny dlouhé na celou místnost. Spali jsme tam jeden vedle druhého. Vypadalo to, jako když ležíme v hromadném hrobě. Mysleli jsme, že tam zůstaneme natrvalo, ale později jsme poznali, že tomu tak není.

Za tři dny nás vyvolali podle jmen a řekli nám, že půjdeme do dalšího tábora na letiště. Vybrali asi šedesát nováčků a poslali nás na ono letiště. Bylo to asi 15 km pěšky. Po příchodu do tábora poprvé za celou tu dobu nebyla osobní prohlídka. Bydleli jsme v jedné místnosti. Náš dům nebyl obehnán ostrnatým drátem ani zátarasy. Bylo s námi jen několik strážných, kteří se k nám chovali mírně. Okolí letiště bylo velmi pěkné. V noci při umělém osvětlení, které bylo umístěné mezi akátovými remízky, vypadalo letiště ještě mnohem hezčí. To všechno na nás po předchozích trampotách působilo velmi příjemně. Na letišti jsme působili jako pracovní četa. Práce byla různá, podle toho, jakou měl kdo kvalifikaci a řemeslo. Většina z nás dělala zednické práce a úklid. Naším úkolem bylo uklízet trosky zřícených letadel a různé zemní úpravy. Někteří pracovali v dílnách jako údržbáři a mechanici. Pracovní tempo tam bylo pomalé.

Pokračování příště

UDÁLOST MĚSÍCE

KOZÁKOV CHALLENGE 2016

Ve dnech 19.–23. července se na Kozákově uskuteční již 8. ročník závodu série mistrovství světa v downhillovém skateboardingu, který pravidelně přiláká ty nejlepší světové jezdce v této sportovní disciplíně. Závod, který svým významem je vůbec nejprestižnějším na českém území, se zároveň koná jako oficiální mistrovství republiky v longboardingu. Vstup a ubytování v kempu je zdarma.

Kozákov Challenge se poprvé konal v roce 2009 jako první závod svého druhu v bývalém východním bloku. Téměř 2,5 km dlouhá trať, která je oblíbená jak mezi závodníky, tak mezi diváky, začíná na samém vrcholu Kozákova a končí pod jeho úpatím ve vesnici Záhoří. Skládá se ze dvou dlouhých rovných úseků, kde závodníci nabírají rychlost přesahující až 100 km/h, a prostředního úseku složeného z divácky atraktivních zatáček, v kterých o předjíždění a hlavně pády není nouze. Bezpečnost závodníků i diváků zajišťují záchranné sítě a tisíce slaměných balíků. Na dvě stovky elitních jezdců z celého světa se postupně představí hned ve třech disciplínách: longboard (jezdí se vestoje), classic luge a streetluge (jezdí se vleže). V kategorii longboard se letos poprvé otevírá kategorie Masters, do které spadají jezdci starší 35 let. Samostatné kategorie mají jako každý rok

i ženy a junioři. Nebude chybět evropská ani zámořská špička včetně mistrů světa Patricka Switzera nebo Kevina Reimera. V úterý a ve středu (19. a 20. července) proběhnou vždy od 10 do 18 hodin volné jízdy (tzv. freeridy). Ve čtvrtek a pátek je od 10 do 18 hodin na programu kvalifikace. Samotným závodům je věnována sobota od 8 do 19 hodin. V tentýž den večer proběhne i vyhlášení a dekorování vítězů. Pro diváky, kterých se jen v loňském roce sešlo na osm tisíc, je připraven bohatý doprovodný program, v party stanu s občerstvením se každý večer můžete těšit na promítání filmů a celonoční hudební vystoupení známých DJů a skupin. ←

Více informací na www.kozakovchallenge.cz

Text: Petr Vondřích

Foto: CGSA/Tomáš Teglý

NA KRAJI

KTERÁ OBEC SE STANE VESNICÍ ROKU?

Celkem sedmáct obcí z regionu se uchází o titul Vesnice roku Libereckého kraje 2016. Loňským vítězem se stala Mříčná. Do letošního ročníku se přihlášily: Albrechtice v Jizerských horách, Dlouhý Most, Heřmanice, Chuchelna, Kobylky, Kravaře, Kruh, Kunratice, Loučky, Maršovice, Osečná, Prácheň, Svijany, Tatobity, Velký Valtinov, Zahrádky a Zlatá Olešnice. Nejúspěšnější obec bude vyhlášena 10. srpna na své domácí půdě. Vítěz pak automaticky postupuje do celostátního kola Vesnice roku 2016, které proběhne na přelomu srpna a září.

NOVÍ MISTŘI ŘEMESLA

Kovář Jaroslav Mojsl z Turnova, sklář Jaroslav Sochor ze Železného Brodu a výrobce masek Zdeněk Rydygr jsou novými držiteli titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Libereckého kraje. Připojili se tak k dalším patnácti držitelům ocenění, které kraj uděluje již od roku 2012 v rámci tradičních Staročeských řemeslnických trhů v Turnově. „*Díky takovým lidem se stále udržují při životě tradiční a původní řemesla. Za práci, kterou odvádí, si určitě zaslouží nejenom titul mistrů řemesel, ale i obdiv nás všech méně manuálně zručných,*“ řekl hejtman Martin Půta.

OPRAVA SILNIC V ČESKÉM RÁJI

Liberecký kraj začal pracovat na kompletních rekonstrukcích silnic III/28115 Troskovice (Krčák, Vidlák) a III/28116 Borek–Troskovice. Jedná se o dvě nejnákladnější stavby, které bude kraj na své silniční síti letos realizovat. Rekonstrukce, které přijdou na více než 75,7 mil. Kč, by měly být hotové nejpozději do konce října. „*V současné době máme na krajské silniční síti připraveno 57 akcí za 405 mil. Kč. V letošním roce máme v plánu opravit minimálně 90 km úseků silnic a k tomu devět mostů ve všech částech kraje,*“ uvedl hejtman Libereckého kraje Martin Půta.

DOTACE PRO OBLASTI ZATÍŽENÝCH TĚŽBOU V DOLE TUROW

Liberecký kraj poskytne městům Frýdlant, Hrádek nad Nisou a Chrástava dotaci ve výši 6,5 mil. Kč na zajištění zásobování pitnou vodou v oblastech zatížených těžbou hnědého uhlí v polském dole Turów. Na českém území v blízkosti dolu došlo v minulosti vlivem čerpání důlních vod nejen k radikálnímu snížení hladiny podzemní vody, ale také poklesu celého vodního režimu, a to včetně snížení průtoku některých povrchových toků. Finanční prostředky budou poskytnuty na opatření pro připojení vodovodu, zpracování

Vítězkou sedmého ročníku prestižního ocenění Žena regionu se za Liberecký kraj stala Věra Strnadová, která se dlouhodobě věnuje bourání bariér a zlepšování života neslyšících. Po nemoci v dětství zcela ohluchla a vyrůstala v dětském domově, později sama bez pomoci rodinného zázemí vychovala syna. Přes svůj handicap a nepříznivý start do života účinně pomáhá formou dobrovolnické práce jiným lidem. Foto: Liberecký kraj

projektové dokumentace nebo opatření na stávajících rozváděcích sítích.

LIDOVÉ STAVBY LIBERECKÉHO KRAJE

Nová kniha detailně přibližuje lidové stavitelství v našem kraji, když poukazuje na nejzajímavější, nejceněnější dochované lidové stavby a jejich soubory. Čtenáři se v jedenácti kapitolách seznámí s charakteristickými rysy bohatého a různorodého památkového fondu lidového stavitelství na území regionu. Publikace bude k dostání v Krajské vědecké knihovně, Severočeském muzeu a Oblastní galerii v Liberci, dále pak v turnovském a českolipském muzeu.

MAJETKOVÉ ZMĚNY V ČESKOLIPSKÉ NEMOCNICI

Liberecký kraj nabídl městu Česká Lípa majetkový vstup do společnosti Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa. Město by se mělo stát minoritním akcionářem nemocnice a získat 49% podíl. Liberecký kraj by si ponechal 51 % podílu ve společnosti. „*Vstupem města do vlastnictví získáme silného partnera, který podpoří další rozvoj a investice do nemocnice,*“ uvedl hejtman Martin Půta.

STAVBA ROKU

Liberecký kraj vyhlásil ve spolupráci s partnerskými organizacemi z oblasti stavebnictví již 12. ročník soutěže Stavba roku Libereckého kraje. V minulých ročnících byla například oceněna revitalizace městských lázní v Liberci na galerijní objekt nebo stavba kulturního centra ve Vratislavicích nad Nisou. Do soutěže se již tradičně může zapojit také široká veřejnost, která bude moci v průběhu letních měsíců hlasovat o udělení Ceny Sympatie. Více informací na www.stavbarokulibereckehokraje.cz. ➔

Více informací na www.kraj-lbc.cz/aktuality

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ

K VĚCI

Jaké ne příliš známé místo v Českém ráji byste doporučili navštívit a proč?

LENKA KADLECOVÁ (ČSSD)

Návštěvníky našeho kraje, ale i místní obyvatele, bych poslala na Humprecht. Tento úchvatný lovecký zámek ze 17. století, který stojí 600 metrů od centra Sobotky, je podle mého názoru tak trochu stran obecného zájmu. Asi se není co divit, protože Český ráj je plný lákavých zajímavostí a je těžké si vybrat.

KATEŘINA KLIKAROVÁ (KSČM)

Je těžké najít v Českém ráji ne příliš známé místo. Jmenovala bych zříceninu skalního hradu Rotštejn v Klokočských skalách, kde si po jeho zániku lidé tesali příbytky do skal a rybník Vidlák, u něhož se nachází přírodní rezervace Rašeliniště Vidlák.

VLADIMÍR RICHTER (ODS)

Rád bych upozornil na Borecké skály poblíž Rovenska pod Troskami. Nabízejí prostor pro příjemnou turistiku zájemcům více i méně tělesně zdatným. Ostatně i samotné město Rovensko stojí za návštěvu, a to nejen kvůli unikátním rebelským obráceným zvonům.

ALENA LOSOVÁ (PRO LK)

Český ráj se pyšní rozmanitostí přírodní krás, historickými a kulturními památkami, které doporučuji navštívit všechny. Návštěva Klokočských skal na Turnovsku, se stopami po nejstarším pravěké osídlení, bude určitě pro turisty jedním z cílů.

LENA MLEJNKOVÁ (SLK)

Nový okruh geologických zastavení Mikroregionu Kozákov nabízí pohled na vrásnění a zlomy, které po miliony let vytvářely vzhled krajiny. Na jednom z míst můžeme vidět nejstarší horninu v Českém ráji datovanou na 545 milionů let, do níž se neustále zakusuje řeka Jizera.

ZUZANA KOCUMOVÁ (ZPLK)

Vzhledem k tomu, že se mi splnil dětský sen a Český ráj znám nejen z pozice chodce, ale i z ptačího pohledu horolezce, tak pro mě nejsou krásnější místa než vršky skalních věžiček, kde se do vás opírají paprsky slunce, šumí vítr v korunách stromů pod vámi a mraky letí nad hlavou. ➔

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na www.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

- 1 | Eva Kubínová ve svém libereckém ateliéru, kde vznikla většina jejích děl. Foto: Petr Vondřich
 2 | S rodinou na zahradě domu v rodném Jičíně (Eva Kubínová sedí druhá zleva). Foto: archiv E. Kubínové
 3 | Od roku 2009 si Eva Kubínová kreslí svůj osobní deník, ve kterém zachycuje nejvýraznější zážitky nebo náladu dne. Foto: archiv E. Kubínové

OSOBNOST KRAJE

EVA KUBÍNOVÁ

Tvorba jen málokterého umělce je tak bezprostředně spjata s místem, kde žije, jako je tomu u akademické malířky a vysokoškolské pedagožky Evy Kubínové (91). Příroda jejích milovaných Jizerských hor se stala hlavní inspirací a podkladem pro osobité dřevorezy, v nichž dokázala jedinečným způsobem ztvárnit rozmanité lidské příběhy a pocity. V roce 2015 obdržela Poctu hejtmana Libereckého kraje za celoživotní přínos v oblasti kultury.

V Liberci žijete nepřetržitě od začátku padesátých let. Čím je pro vás tak mimořádný?

Do Jizerských hor jsem jezdila už jako dítě, ještě když jsme bydleli v Jičíně. A už tehdy jsem si to tady zamilovala. Takže když manžel dostal umístěnku do liberecké nemocnice, měla jsem velkou radost a moc jsem se do Liberce těšila.

Vážně? Z Prahy jste se těšila do Liberce? Lidé to mají dnes většinou obráceně...

Opravdu jsem se moc těšila. Liberec byl pro mě zajímavý nejen kvůli krásné přírodě, ale také proto, že to v tehdejší nelehké době bylo místo, kde dostalo šanci působit mnoho mladých, talentovaných umělců, což by v Praze padesátých let nebylo ani omylem možné. Do odlehlého pohraničního regionu ještě nebylo tehdy přece jen tolik vidět.

To ale nemělo trvat věčně – v roce 1971 vás komunisté propustili ze zaměstnání na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem. Prý abych už dál nemohla kazit studenty. Ale mělo to i své výhody – za půl roku mě čekala

moc důležitá výstava v brněnském Domu pánů z Kunštátu a já měla najednou spoustu času se na ni pořádně připravit. V té době vznikl můj zásadní cyklus deseti černobílých dřevorezů Dobro a zlo. Zjistila jsem, že v nich můžu vyjádřit všechno, co mě trápí, števe, aniž by oni na to přišli. Občas mi nadávali do surrealismu, ale to bylo vše. Politické věci v dřevorezech nikdy nepoznali.

Přesto netrvalo dlouho a tehdejší režim vám zakázal i vystavovat.

Vyhodili mě úplně odevšad. I z divadla.

Z toho divadla, pro které jste během více než dvaceti let vytvořila nezapomenutelné kostýmy pro celou řadu představení především českých oper (Prodaná nevěsta, Čert a káča, Rusalka a mnoho dalších). Jak jste se ke spolupráci s libereckým Divadlem F. X. Šaldy vlastně dostala?

Moje spolupráce s divadlem začala brzy po našem příchodu do Liberce. Místní baletní soubor tehdy připravoval Slovanské tance a na kostýmy oslovili mého někdejšího profesora z UMPRUM Karla Svolinského, s kterým předtím úspěšně spolupracovali už při Prodané nevěstě. A on jim řekl: „Nedávno přišla do Liberce moje žákyně. Dejte to jí, já za ní stojím.“

Liberec musíte za ta léta znát úplně nazpaměť. Jaké je zde vaše oblíbené místo?

Nejvíce se mi líbí krásné staré stromy, kterých je tady spousta a díky parkům i přímo uprostřed města. Moc ráda to mám v Lidových sadech, často také jezdím na konečné

městských autobusů do Rudolfova nebo Krásné Studánky. Tam také najdete mnoho pěkných stromů.

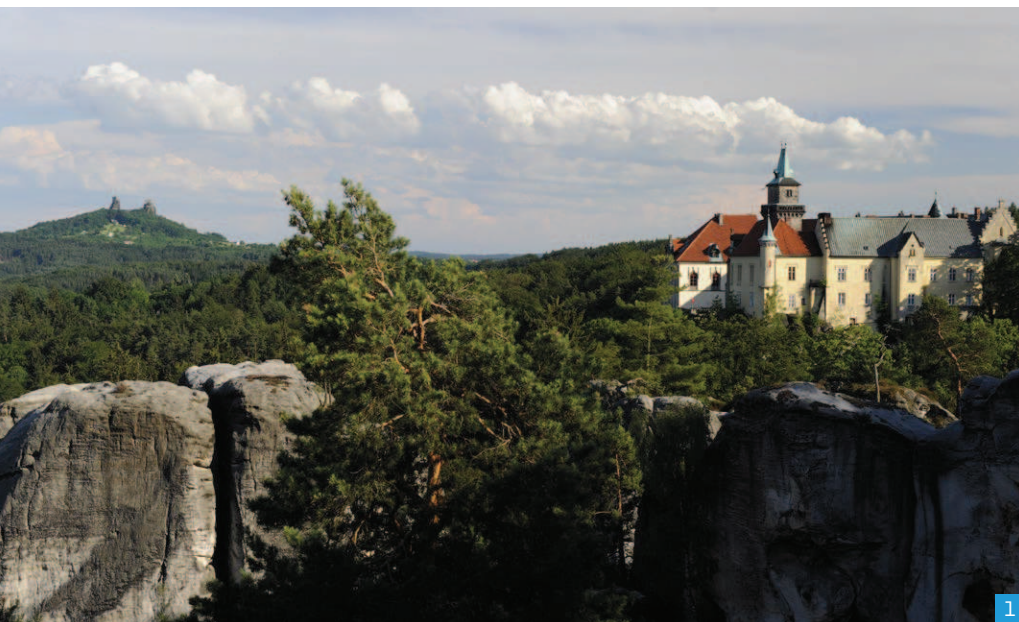
Kromě Liberce a krajiny Jizerských hor bylo pro vás velkou inspirací také moře. Co vás na něm nejvíce přitahuje?

Když jsme začátkem šedesátých let začali jezdit k moři do tehdejší Jugoslávie, vypadalo to tam úplně jinak než dnes. Nebyli tam skoro žádní turisté, spali jsme hlavně na ostrovech, kam jsme jezdili kanoí, kterou manžel s vědeckým přístupem upravil pro mořeplavbu. Byla to ta pravá romantika. Ale nejvíce si mě získala nádherná barevná kombinace bílého vápence a modrého moře.

Váš tvorba ale zůstane především spjata s dřevorezemem. Co vás na práci s dřevem tak přitahuje?

Inspiruje mě rytmus a lineární struktura dřeva i jeho „chyby“ – narušení životem. Tvořit ve dřevě je jako vést rozhovor – nikdy přesně nevíte, co odpoví. V kresbách letokruhů je zachycený život, růst, rány i stárnutí a umírání bytosti stromu. Podobají se lidským příběhům. ←

Autor rozhovoru: Petr Vondřich

KRAJEM

ČESKÝ RÁJ

Trosky, Hrubá Skála, Valdštejn, Suché skály, Pantheon – pokud vám tyto názvy nezní aspoň trochu povědomě, musíte být z jiné planety nebo jste ani jednou nebyli na školním výletě. Spíš to ale bude tak, že jste na všech těchto místech byli minimálně pětkrát a absolutně netušíte, proč byste si o nich měli znovu číst. Nebojte, nebudete. Český ráj totiž nabízí mnohem, mnohem víc a ne vždy se o tom tak docela ví. Trosky zná každý, ale co třeba takový [Kumburk](#)? Romantická zřícenina někdejšího majestátního hradu ležící na samé východní hranici Libereckého kraje nabízí nádherný kruhový výhled, o jehož výjimečnosti nemusíte vůbec pochybovat – dvě nadšené návštěvy Karla Hynka Máchy jsou tou nejspolehlivější zárukou. U Zrcadlové kozy se už pokoušel občerstvit asi úplně každý, ale poseděli jste někdy v klasických hospodách [Na Klepandě](#) nebo v [Košově](#)? Každý ví, že v Českém ráji tráví dny svého volna Jiřina Bohdalová nebo Lucie Bílá, ale slyšeli jste o tom, že v Železnici strávila téměř celé své dětství světová supermodelka [Karolína Kurková](#)? Obdivování podzemních krás Bozkovských jeskyň máme také asi už každý za sebou, ale jen málokdo z nás se byl někdy podívat u [Ondříkovického pseudokrasového systému](#). Jeho součástí je i [pramen Bezednice](#) ve [Vazoveckém údolí](#), v kterém voda vyvěrá poté, co předtím tekla skryta v podzemí. Podle pověsti v ní kdysi beze stopy zmizel rytíř i s koněm. Autobusových

zastávek je po Českém ráji celá spousta, ale jen jedna jediná vypadá tak nádherně jako ta ručně vyřezávaná ze dřeva v [Kyjích](#). O krásách lidové architektury jsme se byli v Dlaskově nebo Kopicově statku přesvědčit asi už úplně všichni, ale co pohádková roubenka s obrem jako z Hvězdných válek v [Krčkovicích](#)? Každý z nás si to alespoň jednou dofuněl na Kozákovo nebo Tábor, ale vydrápat se na [Sokol](#), to je teprve výkon! V souvislosti s oslavami 700. výročí narození Karla IV. je jistě zajímavé, že to byl právě Otec vlasti, kdo v roce 1360 udělil panu Ješkovi z Rotštejna pro obec [Klokočí](#) městské právo trhovní. O Českém ráji jako mekce českého horolezectví nikdo také asi nepochybuje, proto možná řadu z vás překvapí, že celou řadu prvovýstupů zde mají na kontě [němečtí lezci](#). Tragickou smrt parashutistů ze skupiny Antimony na rovenském koupališti si připomínáme každým rokem, [vraždu 365 německých odzbrojených vojáků, civilistů, žen a dětí](#) jen o několik stovek metrů dál už méně. O poznání veselejší historie se pojí s tisíciletou [Tatobitskou lípou](#), která se v letošním hlasování o Evropský strom roku umístila na vynikajícím druhém místě. Novogotickými krásami zámku Sychrov se kochal asi také každý z nás, ale vytříbenou funkcionalistickou eleganci nedaleké [ozdravovny v Radostíně](#) musí většina z nás teprve ještě odhalit. ←

Text: Petr Vondřich

- 1 | Zámek Hrubá Skála a zřícenina hradu Trosky z Mariánské vyhlídky – Český ráj tak, jak ho zná a zažil snad úplně každý. Je nejvyšší čas prozkoumat ta méně známá místa. Foto: Sdružení Český ráj (www.cesky-raj.info)
- 2 | Hostinec Na Košově, který najdete na staré cestě z Lomnice nad Popelkou do Jičína, nabízí příjemné posezení už od roku 1621. Foto: archiv Hostince Na Košově
- 3 | Na zápraží pohádkového domku v Krčkovicích vysedává záhadné stvoření. Foto: Miloš Masare
- 4 | Nejkrásnější autobusovou zastávku nejen v Českém ráji mají ve vesničce Kyje. Foto: Petr Vondřich
- 5 | Na obálce a uvnitř vůbec prvního čísla dnes už světově známého německého módního časopisu Achtung se v roce 2003 objevila Karolína Kurková. Na tom by nebylo zas až tak nic zvláštního, kdyby všechny fotografie nevznikly v Českém ráji, kde česká supermodelka prožila u babičky většinu svého dětství. Foto: Achtung – Zeitschrift für Mode/Gregor Hohenberg

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČ 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelstev klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedou je Petr Vondřich. Redakce: media@kraj-lbc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 07–08/2016 vyšlo 1. července 2016, uzávěrka byla 15. června 2016.

magazin.kraj-lbc.cz www.facebook.com/krajlk

Liberecký kraj